

» BEELDJE IN «

NAARDEN

CONCEPT EN TEKST: HENRIËTTE DE SMET FOTOGRAFIE: HANS VAN GOOZEN

Naam 'T SEEPAERD
Kunstenaar FRITS J.L. TROELSTRA
Waar VÓÓR SPORTCENTRUM DE LUNET
Sinds 1987

Beeld je in dat je niet gekozen hebt voor een fijn weiland, waar je bij slecht weer je toevlucht kunt zoeken in een warme stal met vers hooi. Wat bezielde dit paard om uitgerekend vóór De Lunet te gaan liggen? Op koude stenen die hem niks te grazen bieden, en geen andere beschutting dan van wat struiken?

Zijn naam doet vermoeden dat hij een fervent waterliefhebber moet zijn geweest. Wellicht galoppeerde hij iedere ochtend frank en vrij langs de kustlijn van de Zuiderzee, die met de voltooiing van de Afsluitdijk in 1933 werd opgesplitst in twee aparte wateren. Het binnendeel kreeg de naam IJsselmeer, maar dat maakte ons seepaerd niets uit. Met volle teugen genoot hij van het strandleven dat in de jaren twintig van de vorige eeuw goed op gang kwam. Hij zag uitspanning Oud Naarden floreren nadat de familie Van Woensel Kooy haar grondbezit had verkocht en daarmee ondernemers de kans gaf een strandbedrijf te gaan runnen. Hij vond het vast heel gezellig dat er zoveel reuring om hem heen was; dagelijks maakte hij in ingehouden galop zijn rondje langs de watersporters en zonzanbidders. De grootste pret had hij als hij zijn natte manen eens goed uitschudde boven een groepje kinderen dat net op een badhanddoek was gaan zitten. De bewonderende blikken die hem ten deel vielen wanneer hij met extra hoog opgeheven benen vanuit het water het rulle zand op draafde, vond hij misschien wel leuker dan hij wilde toegeven. Hij wist heus wel dat het eigenlijk verboden was, daarom deed hij het alleen 's ochtends vroeg. Daarbij mocht er destijds nog niet zoveel niet. Hij paste wel op niemand in gevaar te brengen; hij kende tenslotte zijn verantwoordelijkheid en hoefde niet beteugeld te worden.

Op een dag moet hij het zat zijn geworden. De geruchten dat het voor iedereen toegankelijke strandplezier in Oud Naarden plaats

zou maken voor een particuliere woonbestemming, kon hij niet langer negeren. Het zou er ongetwijfeld van gaan komen. Het enige wat voor hem telde, was dat het einde van decennia strandvrijheid naderde. Daarom wilde hij het voor zijn en ging hij op zoek naar een nieuwe plek, waar waterplezier wel hoogtij kon vieren. Dat viel nog lang niet mee, want na een zwoegtocht langs alle wallen en grachten bleek dat Zwemstadion Naarden werd afgebroken. Het zwembad waar hij al zoveel over gehoord had, was de gemeente te duur geworden. Maar gelukkig had men meteen besloten tot de aanleg van een bescheidener bad er vlak naast, zodat in 1987, net toen hij daar aankwam, De Lunet zijn deuren opende.

Dit werd zijn stek! Tot op de dag van vandaag ontvangt hij daar iedereen die van waterplezier wil genieten. Net zoals hij dat zelf altijd deed. Met een beetje fantasie doen het zeewier en ander watergroen dat hij met zich heeft meegesleept nog herinneren aan de geweldige stranddagen van weleer. Zijn filosofie: verlies nooit je fantasie, uiteindelijk stelt alleen die je in staat te genieten van iedere door jou gewenste (re)creatie. ◀